

У Тужилаштву за ратне злочине кажу да се у Србији не води кривични поступак против генерала, те да зато Београд не може ни да тражи његово изручење.

Уколико Хрватска затражи екстрадицију, а црногорско правосуђе тај захтев усвоји, генерал Борислав Ђукић биће педесети Србин изручен Хрватској због оптужби за наводне ратне злочине почињене током ратних сукоба деведесетих година. Црна Гора је досад ухапсила шесторицу Срба, тројицу је предала Загребу, док је у једном случају то одбила да уради. Истовремено, према подацима „Веритаса“, Србији није изручен ниједан осумњичени за злочине почињене над српским становништвом. По потерници српских органа хапшени су само они осумњичени који су се затекли на територији Србије.

У случају Ђукића, Србија практично не може ништа да уради, па ни да, бар формално, затражи да јој се овај генерал изручи. Наиме, како објашњавају за „Политику“ у Тужилаштву за ратне злочине, у Србији се не води кривични поступак против њега, те зато Београд не може ни да тражи његово изручење.

Дакле, случајно или не, тек пред обележавање двадесете годишњице „Олује“ у Хрватској се најпре нашао Драган Васиљковић, познатији као Капетан Драган. После девет година дуге правне битке, Аустралија је изручила Васиљковића, који је иначе њен држављанин.

Председник „Веритаса“ подсећа да је из Ирске, у току прошле недеље, Хрватској изручен и Србин Ђорђе Стојаковић, оптужен да је у Ердуту починио ратни злочин над заробљеницима.

„О томе није било речи у јавности. Тај поступак је још један пример да изручење из једне

земље ЕУ у другу, међу којима је сад и Хрватска, тече далеко брже и једноставније”, наводи Штрбац.

Коначно, у суботу увече је на аеродрому у Тивту ухапшен генерал Борислав Ђукић. Списак оних које Хрватска потражује за наводне ратне злочине ту се не завршава.

„На списку оних који су под истрагом, оптужбом или су осуђени, чији је пресек последњи пут направљен 31. марта 2013, налази се 1.577 лица. Због сумње за ратне злочине почињене од 1991. до 1995. године преко Интерпола је до сада ухапшен 151 припадник српских јединица у земљама широм света. Од тог броја, 49 особа је изручено Хрватској, а против 18 су поступци обустављени и они су ослобођени оптужби”, објашњава Штрбац.

Према његовим речима, Ђукић је знао за оптужницу којом га Хрватска терети за минирање бране на језеру хидроцентрале „Перуча” код Сиња, али због тога никада у Црној Гори, али ни у земљама Европске уније није имао проблема. Штрбац истиче и да нема тајних оптужница, тако да свако кога потражује Загреб може то да сазна.

На истој оптужници са генералом Ђукићем је, како каже Штрбац, и бивши заповедник Војске Републике Српске Миле Новаковић. Србији је предмет против Новаковића уступило Државно тужилаштво Хрватске, које га је теретило да је од септембра 1991. до 28. јануара 1992. наредио минирање и потапање хидроелектране „Перуча” и учествовао у томе. Хрватска је доставила снимак телефонског разговора генерала Ратка Младића, на основу чега је оптужен Новаковић. После вештачења спроведеног у оквиру поступка у Србији, 2007. године је утврђено да Новаковић није преносио наредбе за рушење бране „Перуча”, па је кривична пријава против њега одбачена. Хрватско правосуђе одмах је одговорило да их не обавезује оцена српских колега.

За разлику од власти у Загребу, којима не пада на памет да Србе оптужене за ратне злочине препусте правосудном систему Србије, Београд је много кооперативнији.

Почетком прошлог месеца хрватски држављанин Вељко Марић, који је у Србији осуђен на 12 година затвора због ратног злочина против српских цивила почињеног 1991. године у селу Растовац код Грубишног Поља, предат је Загребу. Марић је ухапшен на граници са Бугарском у априлу 2010. године.

Српске власти пустиле су и Илију Јуришића, који је такође био осуђен на 12 година затвора због напада на колону ЈНА у Тузли у мају 1992. Тада су, подсетимо, погинула 92, а рањена 33 војника. Апелациони суд у Београду укинуо је првостепену пресуду Јуришићу и наложио поновно суђење, а он је пуштен да се врати у БиХ са обавезом да се одазива на суђења. Занимљиво је да је Јуришић пуштен дан уочи посете Хилари Клинтон Београду 11. новембра 2010, после чега су многи оптуживали тадашњу власт са Демократском странком на челу да је подлегла притиску Вашингтона.

Аналитичар Драгомир Анђелковић нема дилему да су најновија хапшења Срба на неки начин повезана са хрватском прославом „Олује”.

„Хрватима је потребно да своје злочине стално покривају причом о нашим злочинима и онда им је најпогодније да имају судске процесе.

Генерал је жртва као што је то могао бити било ко други”, оцењује Анђелковић.

Србија је, како каже, прошла кроз више година сталног савијања главе и извињавања за наводне злочине, због чега је и створена атмосфера у региону и шире да су могући сви компромиси на нашу штету.

„Наше потернице се не примењују, а на туђим се инсистира. То је само последица нашег вишегодишњег понашања, јер смо ми призивали двоструке стандарде. Можда ће нешто

почети да се мења после сребреничке резолуције јер је Србија први пут пружила жесток отпор и стала на пут хрватској пропаганди обраћањем светским лидерима у вези са прославом 'Олује'", каже Анђелковић и додаје да би некоме сутра могло да падне на памет да тражи и српски државни врх.

Ј. Церовина, Д. Чарнић, □ Н. Белић

(Политика)